

Misschien zijn Niels vragen ook jouw vragen. Je kent ze wellicht ook wel; jongeren of ouderen die zich laten overdopen. "Nee", vertellen ze je, "hiermee zeg ik niet dat de kinderdoop niets is. Ik wil gewoon opnieuw voor de Heere Jezus kiezen en daarmee mijn geloof in Hem belijden." Het klinkt je wel mooi in je oren, maar spreekt de Bijbel er zo ook over?

Men spreekt ook wel van 'ontdopen' als men er helemaal vanaf wil. Met één klik op de muis kun je je ontdoen van het doopwater, zo liegt men je voor. De catecheet in de inleiding heeft gelijk: het doopwater droogt nooit meer op. Maar welke waarde heeft dit voor *jou*?

Teken van genadeverbond

De doop is een teken en een zegel van het genadeverbond. Dit verbond heeft God met Abraham opgericht. Daarvan kun je lezen in Genesis 17: 7. De Heere belooft dat Hij Abraham tot een God zal zijn. Maar niet alleen Abraham, ook al zijn zaad dat na hem komen zal. Abraham had om dit verbond helemaal niet gevraagd, maar het initiatief ging van God uit. Hij was de Eerste. Als teken bij dit verbond gaf God de besnijdenis. Ieder jongetje moest na acht dagen besneden worden. Dit was een pijnlijk en bloedig teken. Wie het niet deed, zou uit 'haar volken worden uitgeroeid' (Genesis 17: 14). De Heere nam het dus ernstig. Het bloed bij de besnijdenis wees heen naar het bloed van Christus. Dit teken hoorde bij het verbond dat God met Abraham opgericht heeft. Hiermee zonderde God Zijn volk af van andere volken om tot hen te spreken en hun God te zijn.

Doop in plaats van de besnijdenis
Maar, zal je zeggen: "We leven nu toch niet meer in de tijd van het

Oude Testament?" Dat klopt. In het Nieuwe Testament is de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen. Ook het doopformulier en de Heidelbergse Catechismus wijzen daarop. Ons wordt vaak door evangelische mensen verweten dat dit niet letterlijk in de Bijbel staat. Maar dat hoeft ook niet, want het Oude en Nieuwe testament is één. Het gaat om hetzelfde genadeverbond. Wat wel veranderd is, is het teken. Na de dood van Christus op Golgotha, waar Hij zijn leven gaf, zijn de bloedige offers opgehouden. En daarmee dus ook de besnijdenis. Werden de achtjarige jongetjes eerst besneden, nu worden jonge kinderen gedoopt. In vraag 74 van de Heidelbergse Catechismus worden

negen bewijsplaatsen gegeven om jonge kinderen te dopen. Ook Paulus zet de besnijdenis op één lijn met de doop in Kolossensen 2: 11-13. Hij noemt daar de doop 'de besnijdenis die zonder handen geschied in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses door de besnijdenis van Christus'. Het is voor Paulus geen tegenstelling. De gemeente van Kolosse bestond uit christenen uit jood en heiden. De joodse christenen waren eerst besneden en werden daarna gedoopt toen ze tot het christendom overgingen. De heidense christenen waren alleen gedoopt. Paulus wil eigenlijk zeggen dat de joodse christenen geen streepje voor hebben. Het gaat om hetzelfde genadeverbond.

Toen jij je handen nog niet kon uitstrekken, strekte God zijn handen naar jou uit!

Wat zegt de doop je?

Maar wat is er nu zo waardevol aan de doop? Wat is er gebeurd toen je tijdens het zingen van de gemeente in de kerk bent gedragen en de dominee water op je voorhoofd sprenkelde? De dominee heeft toen je naam genoemd. Maar dat niet alleen. Hij heeft ook de naam van God genoemd. Je bent gedoopt in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, de namen van de drie-enige Verbondsgod. En 'gedoopt in' betekent: ondergedompeld in. Je bent ondergedompeld in de naam van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Dat wijst er op dat God Zich met jou verbindt.

Ds. J. van Haaren zegt: "Bij de doop word je als het ware uitgehaald en bij je naam genoemd: 'Jan, jij wordt ondergedompeld in de Naam van een drie-enig God. Als jij verloren gaat, is het je eigen schuld. Want ik zweer het je, er is zelfs voor jou genade: je kunt een kind van Mij worden; je kunt genade krijgen'. Bij de doop zegt God heel persoonlijk tegen jou: 'Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonde' (1 Johannes 1: 7)." Als je dit bedenkt moet je je toch wel verwonderen. Toen jij nog niets kon zeggen, sprak God al tot jou! Toen jij je handen nog niet kon uitstrekken, strekte God zijn handen naar jou

uit! Hij is de eerste geweest in je leven. Vind je dit niet rijk! Het gaat niet om jou keuze. Het gaat om het werk van God. Mensen die zich over laten dopen zien hun doop vaak als geloofsdoop. Dan is de doop een teken en bevestiging van hun geloof. Maar dat is niet Bijbels. Het water in de doop onderstreept niet het geloof, maar is een uitroepeten achter het Woord! God bevestigt dat 'Hij Zijn Waarheid nimmer zal krenken, maar eeuwig aan Zijn verbond zal gedenken' (Psalm 105: 5). Ds. van Haaren zegt verder: "Je bent gedoopt opdat je zou gaan vragen: 'Heere, geef mij die genade'." Dat is de rijkdom van de kinderdoop! Als je je over laat dopen, schuif je als het ware wat God deed aan de kant en vind je je eigen keus belangrijker. Voel je hoe Godonterend dit is!

Je mag de Heere wijzen op Zijn eigen Woord, want 'al wat u ontbreekt, schenk ik zo gij 't smeekt, mild en overvloedig'

Toepassing

Heb je het grote voorrecht van de doop al gezien? Anderen gaat de

Heere voorbij. Maar jij mag elke zondag en ook in de week horen dat er een Weg is om behouden te worden. Je mag horen dat er een Zaligmaker is, die met wijd uitgebreide armen staat om zondaren te ontvangen. Met welk doel hoor je dit? Opdat je je bekeert en gelooft. Dat is de dure roeping van een gedoopte. De doop stort geen genade in. Daar is een wonder van God voor nodig. Daar wijst het water heen. Het water wijst naar de onreinheid van jou hart, maar ook naar het bloed van Christus. Dat moet worden toegepast aan je hart. Daarom vraagt God van je een biddend leven. Maar ook een afzien van de zonde. Is die God, Die je Schepper is en Zijn Naam aan je voorhoofd liet aanbrengen, het niet waard dat je Hem dient? Is het dan ook in je hart: 'Ik zet mijn treden in Uw spoor opdat mijn voet niet uit zou glijden?' (Psalm 17: 3 berijmd).

Laten zien

Wat een wonder: het doopwater droogt nooit meer op. Nee, niet lastig, omdat je er altijd aan vast zit. Maar zie het als een zegen. Ds. L.G.C. Ledeboer, een dominee uit de negentiende eeuw riep jonge mensen in zijn tijd op om 'hun gedoopte voorhoofd aan de Heere te laten zien'. Hij bedoelt daarmee om de Heere te wijzen op je doop. Nee, niet rechthebbend. Maar om als een arme verloren zondaar, de Heere te herinneren aan wat Hij Zelf gezegd heeft. De duivel zegt misschien dat er voor jou geen vergeving is of dat jij veel te veel gezondigd heeft. Maarten Luther, de grote kerkhervormer werd hiermee ook bestreden in zijn hart. Luthers antwoord was toen aan satan: 'Satan, je liegt, want ik ben gedoopt!' Je mag de Heere wijzen op Zijn eigen Woord, want 'al wat u ontbreekt, schenk ik zo gij 't smeekt, mild en overvloedig'.

■ D. Rosbergen

Aardappel

Column

Na twee jaar les met een groep van twintig psychologen was het tijd voor een afsluitende opdracht. "Neem een voorwerp mee met behulp waarvan je een belangrijk persoonlijk leerdoel uitlegt." Een psycholoog uit de ouderenzorg had een bol wol meegenomen. Ze wilde minder langdradig zijn, omdat ouderen anders geen touw konden vastknopen aan wat ze zei. Ze legde het voorbeeld nogal langdradig uit. De rest van de groep moest een beetje gniffelen. Een psycholoog die in een tbs-kliniek werkt, had een aardappel meegenomen. Ze gaf aan dat ze had geleerd dat ze meer geduld moest hebben. Net als een aardappel moeten processen rijpen. Je ziet niet altijd meteen resultaat. Toen was het mijn beurt. Mijn hart klopte een beetje in mijn keel. Zou mijn verhaal geaccepteerd worden? Verder was op één student na niemand opgevoed met de Bijbel. Na het voorlezen van Psalm 139 legde ik uit dat ik had geleerd dat we als psychologen mensen wel kunnen helpen met het ontwarren van moeilijke gevoelens en gedachten. Maar God is de hartenkenner die mensen volledig doorgrond. Hij kent ons zelfs beter dan wij onszelf kennen. Alleen bij Hem is de ware rust te krijgen. Na afloop spraken medestudenten met waardering over de authenticiteit van mijn verhaal. "Tjonge, wat mooi dat jij dit zo ervaart zeg." Een paar minuten later lachte dezelfde studente hard om de ervaring van iemand die haar vrijgezellenfeestje op de Wallen had doorgebracht. Blijkbaar vonden ze christelijk geloof mooi voor mij, maar heeft het geen enkele betekenis voor hun eigen leven. Of zou het verhaal over de aardappel hier ook van toepassing kunnen zijn?

Judith Kranendonk-Stolk